

Arkası Yarın 1

– DemirMUTLUGİL · 31 Mart 2024

Şiir yazacaktım alın yazımın altına, ayağı burkuldu cümlem sonrakı
Satıra atlarken. Bir başka ayak verdi tanımadığım saz.
Ürktü uyaklarım. Vazgeçtim...

Bundan iki yıl sonraydı sanırım
Bir sevgilim vardı İstanbul da,
Boylu, poslu
Kapı zilimi çalıp kaçır,
Camıma düş atardı aç karnına
Menekşe saksıma saklanırdı,
Atacağım iki çift laf
Bütün yuvarlakları nasıl da güzeldi,
Ve okşamaya aç elleri

Amma da acayıpti bilseniz...

Bakınız bunu ilk defa söylüyorum...
İki adım vardır benim
Birini ona verirdim

Kimseler tanımazdı
Saygılı gecelerde,
Yıldız sayardık birlikte balkonumda
Yıldızlar da bizi sayardı hani
O zamanlar öyleydi...
Sular serperdi içimize,
Gölgemizden izinli bulutlar
Sırılsıklamdık anlayacağınız

Amma da acayıpti bilseniz...

Hatırlıyorum da...
Yarınlardan bir gün,
Hava bir hayli sıcaktı
Beyoğlu'na çıkmıştı tutuşmuş ellerimiz,
Tebdili kıyafet
Çalıntı saatlerimizi satacaktık,
Zamansızlara
Almamışlardı da,
Bedavadan vermiştik
Üstelik birer de sokak vermiştik yanında,
Önümüze gelenlere
Ardımızdakiler kıskançlıktan çatlamıştı
Ölüp ölüp dirilmişti,
Şehrin orta yerlerinin çatlakları
Aramızdan su sızmamıştı

Amma da acayıpti...

Açlıktan ölmeyenler lokantasında,
Kırmızı balıkları bıçaklıyordu
Kombinezonsuz dudaklar
Canımız çekmedi...
Pera da bir dükkanda,
Muhallebici kazanının dibi
Keş bir kül
Ve dilberin dudağı
Tezgah kurmuşlardı nefsimize
Tatlı lafı güzaflarla,

Sildik süpürdük kapı önlerini

Amma da acayıptı...

Taammüden güldürdü bizi sonra
Sönmemiş sigaraya,
Gözyaşı döken kestaneci
Halay çektik,
Oyuna gelmiş biriyle
Bir kelebek saati sordu,
Söyledik...
Öldü sonra vasiyetsiz
Aşk olsun dedi sabaha karşı,
Ağdasız kadının biri
Oldu...

Amma da acayıptı...

Demir Mutlugil

Sitedeki

Önceki Yazısı Sonraki Yazısı